

Иван Вазов

Свещникът да свети!

Non d'aucune chevalerie
je n'ai le brevet sur vélin,
je ne sais qu'aimer ma patrie...
je suis vilain et très vilain!

Bèrandger

I

Чуйте що ви казвам, драги ми деца!
Вий като играйте тъй насам-натагък,
весело крещите със гласец си сладък,
колко са червени вашите лица!
Но като търчите, то се се пазете
да не угасите някак си свещта,
че ще да останем всинца ний в нощта,
моля ви пазете свещника да свети!

II

Та недейте толко силно се бори!
Вярвам, че борбата е живот и сила,
тя е знак, че в вази светлост се явила,
но като лудейте в тез борби, игри,
може да угасне; па си представете
колко ще е грозно без виделина:
мене ми е страшно да сме в тъмнина.
Моля ви пазете свещника да свети!

III

Знайте ли тогава... гато в черни мрак
ний седяхме клети, колко си патихме?!
А пък днес изново кат се осветихме,
тоз светлик да пазим кат имот най-драг...
Свестни веч бъдете и се оставете!
С тез борби безместни губим си свесът,
та ветрища бурни щат я угасят...
Моля ви пазете свещника да свети!

IV

Лошо е, дечица, в мракът да стоим,
че тогаз излазят черните вапири,
всяк един възсядат, та с них да се тири,
вещи от които много се боим!
Па и вий самички я ми тук явете,
нали сте кат слепи, гато сте във мрак?
Виделото й сладко и в тоз вик и бяг
моля ви пазете свещника да свети!

Цариград, 1872

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8439>]